Vidlák: Další panská rada… nebo spíš prosba

- CZ24 News | 24. ledna 2023

ČESKO: Dnes budu pokračovat v dávání panských rad. Prosím nedivte se mi, nad blogery se postupně smráká. Jestli se nám na Hradě usadí Jenerál, tak už nebude nic stát v cestě novému zákonu o dezinformacích, který nás všechny vykastruje, protože výklad o tom, co smíme a co nesmíme psát, se přesune k nějaké anonymní byrokracii, která bude kdykoliv schopná nás chytit za slovo a tvrdit, že naše umlčení (a potrestání) je v zájmu evropských hodnot a svobody. Žádná opozice pak už nebude, protože cokoliv nesouhlasného se překvalifikuje na rozvratné a bude řádně otaxováno příslušnou sazbou. A tak ještě využívám posledních demokratických výdobytků.

Začnu sobotní demonstrací… Hele, vážně ještě někdo máte pocit, že to takhle má smysl? Vážně ještě někdo věří, že se něco stane? Nebo že se nový plamen obrození zažehne od večerů při svíčkách? Na začátku bylo sto padesát tisíc lidí, teď v sobotu bylo pět tisíc lidí. Od první demonstrace jejich počet jen klesá a nikdy nedošlo k žádnému zlomu, který by to alespoň na chvíli otočil k lepšímu.

Po celou dobu sledujeme, jak projekt Česko na prvním místě pořád někdo opouští. Vesměs ve zlém. Na začátku celý projekt podporovali skoro všichni, teď v lednu už zbylo jen pár posledních mohykánů. V září se žádný provokatér nedokázal dostat na deset metrů k pódiu, jak tam bylo husto. Teď už si na Láďu Vrabela troufne lecjaký výrostek s kýblem barvy. Na začátku si i Rakušan dával pozor na jazyk, aby náhodou neřekl něco, co by ho smetlo. Vláda se vyděsila k činu a zastropovala ceny energií. Sice blbě, ale něco prostě udělat museli. Velká média to nemohla vymlčet, museli se s tím útrpně smířit… A teď? Novinky o sobotní akci informovaly na půl huby. Už jim ani nestálo za to, proti Vrabelovi bojovat.

Stačilo pět měsíců a velký výboj energie se vrátil tam, kde byl vždycky… Na demonstrace už jezdí jen ti, co jezdí pokaždé. Před covidem, za covidu a teď i po covidu. Kam se podělo těch sto padesát tisíc lidí, kteří v září uvěřili, že to má smysl? Inu, zjistili, že to takhle smysl nemá. Zůstali doma a sami se připravují, jak nejlépe mohou.

Protivník ovšem nespal. Po počátečním šoku se vzpamatovali a začali jednat. Zvýšili tlak, napsali si nové seznamy dezinformátorů, vydali komunikační strategie pro úředníky, vymysleli si vnitřní gestapo, které dohlíží na státní úředníky, jestli nemají závadné myšlenky a blonďatý pyknik se už netají tím, jak bude trestně postihovat verbální projevy. Blíží se to… stačí správný prezident a rázem bude zase Česká televize rozhodovat, co uvidíme a co neuvidíme. Zase budou rozhodovat velká média a všechno to, co jsme dokázali v uplynulých třech letech, to bude ztraceno.

Znovu opakuji, že máme šanci ještě na jedno nové navrtání pramene. Máme šanci ještě na jeden pokus, který musíme udělat ve shodě. Teď máme volbu prezidenta a vypadá to, že jsme se všichni postavili do jednoho šiku. Ne za Babiše, ale proti Pětikolce a všemu, co představuje. Ti, kteří proti Babišovi bojovali, ti teď stojí vedle něj. Ti, kteří mu nemohli přijít na jméno, ti mu to teď půjdou hodit. V sobotu se to rozhodne a bude vymalováno. Pokud to nedopadne dobře, moc času už nedostaneme.

Přál bych si, bez ohledu na volební výsledek, aby se na tohle nezapomnělo. Ne, nesjednotilo nás hnutí ANO, ale Pětikolka. Nestojíme za Babišem, ale vedle něho. Nejsme nadšeni z toho, koho posíláme na Hrad, ale poprvé za mnoho let volíme takřka všichni dohromady menší zlo. To není úplně málo. Přece jenom jsme se na něčem shodli. Pro mě osobně je to vlastně obrovská satisfakce. Tak veliká, že mám chvílemi pocit, že jsem udělal maximum a mohu se zase pěkně stáhnout zpátky do Vidlákova, nevystrkovat nos a jen si po večerech psát články…

Teď alespoň na chvíli připomínáme něco, co vypadá skoro jako jednota. Všichni jsme si vybrali stranu a svedeme bitvu o Hrad. Ale je třeba bojovat tak aby bylo možné bojovat i zítra. Prosím vy všichni, co jste se teď postavili vedle sebe, zkuste na svoje rozpory zapomenout i po prezidentské volbě a bez ohledu na výsledek. Zkuste to udržet. Vzpomeňte si, že jsme prostě museli. Přes všechny animozity, přes všechny křivdy, stojíme vedle sebe. Nechci po vás trvalý mír a věčné přátelství. Nechci po vás sjednocení do jednoho velkého opozičního občanského fóra. To by nikdy nefungovalo. Pracujte, oslovujte voliče, nabízejte program, ale zůstaňte už takhle – bojujte proti Pětikolce a ne proti sobě navzájem.

Bez ohledu na to, jak to teď v sobotu dopadne, prosím nezapomeňte na tento předvolební týden, kdy táhneme za jeden provaz i přesto, že to není žádná cukrová vata a některým se prsty u nohou zatínají v pěst. Když to zvládneme teď, zvládneme to už vždycky. Prosím, zkuste to všichni brát jako restart. Když jste se dokázali povznést nad Babišovu minulost, mohli byste to dokázat i v případě těch, kteří teď stojí s vámi v jedné řadě. Prosím vás o to.

Až bude tato bitva vybojována, sejděte se prosím všichni u jednoho stolu. Jako byste byli nově pokřtěni. Jako byste byli čistí od minulosti. Ať už si budeme lízat rány nebo vyhrajeme. Jestliže jsme tuto volbu udělali vlastně vynuceně, udělejme příští krok dobrovolně a ve shodě. Sejděte se u dobrého jídla a pití, nedělejte oficiální program, prostě spolu jen mluvte a zkoordinujte své kroky. Bude to zapotřebí.

Jestli jako Vidlák mohu něco žádat… když jste dokázali překousnout Babiše, můžete si také všichni odpustit navzájem. Sakra ať tohle všechno má nějaký smysl. Ať to lidi vidí. Ať vidí, že všichni máme nějakou budoucnost.

AUTOR: Vidlák

ZDROJ